

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisestopna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 183.

V Ljubljani, v petek 10. avgusta 1888.

Letnik XVI.

O vravnanji Mirne.

Došel nam je od zanesljive osebe nastopni dopis:

Zakon o vravnanji reke Mirne, koji je kranjski deželni zbor sklenil meseca januarja letošnjega leta, leži že dolgo časa na Dunaji pri visokem ministerstvu za poljedelstvo. Pred nekimi tedni in sicer meseca junija tek. l. poslalo je visoko ministerstvo za poljedelstvo svojega melioracijskega inženirja g. Edvarda Markusa na Kranjsko, da razmere Mirne na lici mesta prouči in o tem ministerstvu poroča.

Predno se je napotil g. Markus na Dolenjsko, posvetoval se je v Ljubljani s članom deželnega odbora, g. Detelo, s poročevalcem o tem predmetu iz leta 1887, g. dr. Papežem in z deželnim inženirjem g. Hrasky-jem, potem pa je odrinil z g. Hrasky-jem v Mokronog, kjer se mu je pridružil tamošnji graščak g. baron Berg.

Na to pričela so se preiskovanja.

Jako važno je vprašanje, je-li Mirna hudournik ali ne, kajti samo tedaj, ako je hudournik, more se donesek visoke vlade iz melioracijskega zaklada povišati tako, da bi se moglo dela lotiti.

Gosp. Markus, koji je popreje o tej lastnosti Mirne vode dvojil, uveril se je, kakor se nam zdi, vendar-le na lici mesta, da je Mirna res hudournik.

Zaradi tega nadajemo se, da bo donesek vis. vlade iz melioracijskega zaklada izdatno večji in da bo sploh ta zakon kmalu mogel dobiti najvišje potrjenje. Toda tudi tedaj, ako bo zakon že potrjen, more se z delom na lici mesta še-le pričeti, kedar dojdejo za prihodnjo sesijo deželnega zbora izjave vdeleženih sosesk in posestnikov o potrebni visokosti njihovih doneskov.

Po zakonu ni treba, da bi dala vlada kak donesek, ako vdeleženci ali pa dežela ne doprinesó razmernega doneska. Dopis iz Št. Ruperta, koji smo pred kratkim čitali v tem cenjenem listu, je jako opravičen, ker je nujna potreba, da stanovniki,

vsled elementarnih nesreč gmotno obnemogli, dobodo kako delo.

Toda to je letošnje leto po zakonu nemogoče, kajti mirniški vdeleženci izvršili in predložili so svoj načrt še-le za lansko leto in vsak tak zakon potrebuje pri vsej hitrosti v uradovanji najmanje dve leti, predno se izvrši.

Da se pa stvar pospeši, bilo bi dobro, da se v državni zbor izvoljeni poslanec tega okraja g. Hren na Dunaji nekoliko pobrine za to zadevo.

Tržne lope v Ljubljani.

Mestni zbor posvetoval se je v zadnji seji dne 31. julija tudi o gradnji tržnih lop. V imenu odseka za olupšavo mesta govoril je o tem predmetu odbornik g. Povše:

Kolikor ugodniše so okoliščine in razmere, pod kojimi se vrši trgovina, toliko ugodniše je tudi za konzumenta nakupovanje vsakdanjega živeža. Zato tudi razna mesta skrbijo, da pospešujejo tržišča s primernimi stavbami, v katerih nahajajo prodajalci, — producenti — vedno, tudi v hudih zimskih dnéh — o snegu in dežju, primerne prostore, v kojih morejo v zavetji pod streho postaviti na trg svoje pridelke, konzumenti, to so naši mestni prebivalci, pa morejo tudi v takih ugodnih časih kupiti po primerni ceni potrebnega živeža. Slavní zbor bo gotovo takoj presodil, kaj mu namerava odsek za olupšavo mesto nasvetovati, namreč da se tudi v naši Ljubljani po vzgledu raznih mest, n. pr. tudi po vzgledu dokaj manjšega mesta goriškega napravijo pokrite tržne lope, v kojih bi našli toliko prodajalci mesa in slanine, kolikor prodajalci vrtnine in sadja primerne prostore, na katerih bi postavljali svoje blago na prodaj mestnim prebivalcem.

Pri določevanju, ali naj se zgradijo take tržne lope, vodil je mestne zastope sosednih nam mest ozir na vremenske razmere, ker o dežju je kaj neprilčno toliko za prodajalce kakor za kupce baviti se na javnem trgu s prodajo, oziroma tudi z naku-

povanjem potrebnih jedil. Poglejmo le, kako drenjanje je o dežju, tu ni videti drugega nego morje razprostrtih dežnikov. Če že mesta z južnim obnebjem skrbijo za odstranjenje tega nedostatka, kaj moramo še-le mi v Ljubljani reči, ki imamo obnebje mnogo neugodniše od onega južnih mest, ko spadamo v vrsto onih pokrajin, v katerih pada v letu nad srednjo mero dežja, mi, ki imamo izredno množico deževnih dni v letu in moramo šteti vsaj tretjino leta kot dōbo snega! Kaka neprilika ob času zimskega snega za naše tržišče!

Koliko trpijo prodajalci že pri tem, da morajo gáziti obilni padajoči sneg, predno dospejo v mesto, in tu morajo še-le pod ne ravno milim nebom iskati si prostorček, da postavijo svoje blago na prodaj. Marsikatega pač oplaší tako vreme, da se ne podá na pot s svojim blagom, nasledek temu pa je, da primeroma veliki množici ljubljanskega mesta ne pride na trg dovolj živeža in da se s tem podraži. To se po zimi pogostoma zgodi in naše skrbne gospodinje vedó o tem dokaj pripovedovati. Da je moja trditev v splošnem utemeljena, dovoljujem si navajati, da po zimi, ko so hudi sneženi zameti, poskočijo cene za navadne živežne pridelke, takó tudi n. pr. za drva itd. Iz narodno-gospodarskega ozira torej je nam kot zastopnikom mestnih prebivalcev dolžnost, da nasproti delujemo takemu podraženju, sploh da pospešujemo uspešno, lahko in vsakokratno trgovino z vsakdanjimi potrebnimi živeži. Da to dosežemo z nameravanimi tržnimi pokritimi lopami, je jasno.

Pa tudi iz drugega ozira, na koji se mora še posebno ozirati odsek, v katerega imenu imam čast staviti slavnemu mestnemu zboru ta nasvêt, to je iz ozira na olupšavo mesta in neopovirani promet tako občinstva kakor tudi voznikov. Prašam le, ali je za naše stolno mesto primerno, da prav na glavnem trgu od stolne cerkve do blizo Hradekega mostú posebno o tržnih dnevih vidimo okupiran ves prostor s pletenicami? Ali to ugodno vpliva na tujca, ki

LISTEK.

Lov je pustil.

(Povest, zapisal y.)

(Konec.)

Šivilja se je graščaku smilila, ker je videl, kako je trdno prepričana o nedolžnosti ženinovej; sam je začel misliti, kaj, ko bi bil žagar vendar-le nedolžen. To bi bilo celó njemu všeč. Žago mu v posebnem pismu za več let zagotavlja in zdaj naj razveljavi lastni podpis. To mu je neljubo.

Napiše torej pismo do sodnika. Prosi ga, naj dovoli tej ženski v ječi govoriti z Martinom. Ker mu nima nič skrivnega povedati, je lahko jetničar med njunim govorom navzoč.

Iz grada podá se Marjeta naravnost v sodnijsko pisarno. Oddá sodniku knezov list in ta precej naroči, naj jetničar pelje to žensko k Martinu in naj ostane tudi v ječi toliko časa, da se zopet ločita.

Koliko se je naš Martin v eni noči premenil! Videti je vsaj 15 let starejši. V kotu sedi otožen, niti ne pogleda ne, ko jetničar odklepa težke zapahne. Zdrami ga klic: „Martin! kaj ne, da si nedolžen, ti nisi obljube prelomil?“

Strese se po vsem životu. Glas mu je tako znan, pa ne more verjeti, kako bi njegova nevesta v ječo prišla. Še le, ko ga šivilja prime za roko in še enkrat vprašanje ponovi, zavé se popolnoma.

„Ne, jaz nisem ustrelil srnjaka. Pač je bila skušnjava zelo velika, pa kar sem obljubil, tudi držim. Jaz sem hotel samo puško vzeti iz skrivališča, pa me je takrat Dante prekanil.“

„O saj sem vedela, da nisi šel na lov! Pa zakaj si ti prinesel ubito žival domov, zakaj je ni Dante, če jo je on pobil?“

Martin vse natanko razloži, kar se je včeraj pripetilo.

Razjasni se obraz dekletu, ko mladenič konča.

„Torej je še tvoja puška pri skali in še neizstreljena? Ni tako?“

„Kaj pak! Včeraj je bil Dante na to popolnoma pozabil, zdrsnila je bolj globoko v jarek, zato je ni videl. Da sem nedolžen, bodo lahko že iz tega spoznali, ker je še nabita.“

„O, zdaj pa zadosti vem, še danes bodeš prost, Martin!“

Molče si podasta roke v slovo.

Iz ječe gré šivilja naravnost k sodniku. Njemu vso stvar razloži in ga prosi pomoči. Delati je treba naglo, da se Dante še ne spomni, kaj je zgrešil, drugače je vsaka pomoč zastoj. On je prisežen lovec,

njemu bodo verovali, naj Martin še tako trdi, da je nedolžen. Ker je tudi jetničar vse potrdil, kar je Marjeta pravila, odločil je sodnik takoj dva moža, naj se odpravita na odmenjeni kraj.

Marjeta šla je z njima. Ona je dobro znala, kje je omenjeni kraj. Vendar so skoraj pol ure stikali med gostim grmovjem, da so Martinovo puško dobili.

Hlapec Dante imel je prejšnji večer še dokaj opravila. Poslal ga je logar z naročilom še uro daleč. Ko se je vrnil, bil je že toliko utrujen in zaspan, da se še spomnil ni, da je treba tudi puško tatovo oddati. Drugi dan zjutraj ga vpraša logar, kje ima Martinovo puško. V zadregi je bil nekaj časa, pa naglo si je pomagal. Kupil je pred meseci staro dvocevko in to oddá logarju.

Spoznal je, da bi se kmalu vsa reč lahko drugače zasukala. Rad bi šel zdaj tje gori k skali in tam dobil pravo Martinovo puško ter jo zakopal. „Kako sem mogel kaj takega pozabiti?“ mrmra sam seboj.

Pa za danes bilo je prepozno. Mora takoj oditi z grajskimi delavci ravno na nasprotno stran gozda in pred poludnem ne more nazaj.

Ko se okoli ene ure vrne v grad, pripoveduje mu družina, da je šla kar cela komisija k skali, kjer je on zasačil sinoči lovskega tatú. Marjeta je bila do-

obišče naše stolno mesto, da najde prav najglavniši prostor, trg in ulico do zadnjega prostorčka zastavljen, da je naša mestna hiša „rotovž“ celó na vhodnih stopnjicah kar zasedena, da se ni móči do nje pririti? Ako hoče priti z ene na nasprotno stran te ulice, storiti mora daljno pot ali pa biti dober in izurjen telovadec, da preskače ogromne baterije košaric in kupov razne zelenjadi. To, gospóda moja, nikakor ni podobno redu, ampak bolj babilonski zmešnjavi, posebno o deževnih dnevih!

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. avgusta.

Notranje dežele.

Vojaškim oblastnjam se še ni naznanilo, da se *cesar* ne bo vdeležil vojaških vaj na južnem Štajerskem. Častniki zaradi tega dvomijo o resnici dotične vesti. Schönfeld, ki bo skoraj prinesel z Dunaja o tem konečne ukrepe, ni se o tej točki še izjavil.

Nadvojvodinja Marija Valerija je običini Breze na Koroškem pri svojem tamošnjem bivanju podarila 200 gld., in sicer 100 gld. za reveže, po 50 gld. pa požarni brambi in društvu za olepšavo kraja.

Obrtni nadzorniki bili so do sedaj nastavljeni le s pogodbo proti poluletni odpovedi, da se tako vlada preveri o sposobnosti dotičnih oseb. „Pol. Corr.“ pa poroča, da so odslej z Najvišjim potrjenjem ti nadzorniki (po številu 15) stalno nameščeni kot državni uradniki v 7. dijetnem razredu.

Iz *Krakovega* se poroča dné 8. t. m.: Pri vojaških vajah danes dopoludné je bil stotnik Wendt pešpolka št. 13 ustreljen; kako se je pripetila nezgoda, še ni dognano, kajti vojaki niso streljali z oestro nabitimi puškami.

Kazenska obravnava zoper *generala Trajana Dodo* se je preložila na dan 30. oktobra zaradi obtoženčeve bolezni.

Vnanje države.

Grof Kálnoky je bajé ukazal vsem zastopstvom v inozemstvu, naj odločno prekličejo vse vesti o *avstrijskih namerah na Makedonijo*. Kálnoky je tudi grškemu kralju, ko je bil na Dunaji, zatrjeval, da je avstrijska politika popolnoma nesebična. Ta Kálnoky-jev trud pa menda ni imel dovoljenega vspeha, kajti pripoveduje se, da se je Grška zavezala z Rusijo in Francijo.

V Bukareštu se govori, da je *bolgarski* princ Koburški prišel „incognito“ v Rušuk, kjer bo počakal, kako se bodo končali balkanski dogodki. — „Standard“ piše: Sofijski redarstveni prefekt Bastadžev je prišel na Dunaj, da se vsled Stambulovega naloga posvetuje z Lobanovom ter takó sprijazni Bolgarijo z Rusijo na podlagi odstranjenja princea Ferdinanda. Bastadžev pa je neki to vest odločno zanikal, kar je tudi popolnoma verjetno, kajti veleposlanik Lobanov se mudi sedaj v južni Franciji. — „Severna brzobjavna agentura“, ki je pod strogim nadzorstvom ruske vlade, poroča iz Bolgarije: Princ Koburški je pripravljen na odhod. Stambulov je sprejel ruske predloge gledé odstranjenja Ferdinandovega ter se izrazil, da se bo takoj združil k skupnemu postopanju s Cankoveci, kakor hitro bodo pozvale velevlasti ali Turčija princea, naj zapusti Bolgarijo.

O *petrograjskem sestanku* naglašá „Journal de St. Pétersbourg“ v soglasji z berlinskim časo-

pisjem: Potovanje nemškega cesarja je doseglo jako važne politiške vspehe ter je utrdilo za dolgo dóbo evropski mir.

Nemški kanceler je neki že uradno povabil Crispija in Kálnokya, naj ga obiščeta v Kissingenu. — Iz dežele „božjega strahu“ se javlja o novem koraku pruske vlade zoper Poljake, ki presega celó vse pojme pruske neusmiljenosti: Člani poljske družbe, ki si je postavila nalogo, da nakupi vsa posestva, ki so v nemških rokah, ter jih v malih parcelah zopet proda poljskim kmetom, zagovarjati se bodo morali pred kazenskim sodnikom zaradi „nepostavnega naseljevanja“. Poljak si torej danes že v lastni domovini ne sme za dober denar kupiti posestva!

Nemško ministerstvo je poslalo *Vatikanu* jako pomirljiva pojasnila gledé cesarjevega obiska v Rimu. Neka nota kneza Bismarcka naglašá, da potovanje cesarja Viljema ni politiškega, marveč samó vojaškega pomena.

Da postaja gibanje *francoskih* delavcev vedno bolj vstajno, kažejo nam najnovejša poročila o dogodkih, ki so se vršili pri pogrebu komunardnega „generala“ Eudesa. Ta mož je bil začetkoma lekarničarski učenec, pričel se je pozneje pečati s politiko ter je postal vrednik nekemu vstajnemu listu. V avgustu 1870 napadel je na čelu drubali neko pompiersko stražo, pri čemur je bilo več oseb umorjenih. Zaradi tega bil je obsojen na smrt, revolucija dné 4. septembra pa ga je oprostila. Marca 1871 je bil voljen od komune vojnim ministrom, toda kmalu odstavljen zaradi nezmožnosti. Po daljšem bivanju v prognanstvu se je pomiloščen povrnil v Pariz ter postal vodja blanquistov. Dné 8. t. m. so ga pokopali. Pogreba njegovega se je vdeležilo nad 15.000 ljudi. Delavci so pri Boulevardu Voltaire-u razvili več rudečih zastav. Zaradi tega jih je napadla gardna pehota ter jim pobrala vstajna znamenja. Navstala je grozna zmešnjava. Orožniki, redarji in garda so rabili orožje. Delavci so večkrat ustrelili z revolverji, branili so se z gorjačami, celó neka bomba je padla, ki se pa k sreči ni razletela. Ranjenih je bilo nad 50 oseb, mej temi tudi redarstveni komisarji. Mnogo oseb je bilo zaprtih. Pri celem pogrebu so se čuli neprestano klici: „Živela komuna, živela vstaja!“

„Italie“ za trdno pripoveduje o *konferenci*, koja se bo vršila mej prvimi državniki velesil začetkom septembra v Kissingenu.

Grško odposlanstvo, ki bo izročilo sultanu grški red Izveličarjev, odpotovalo bo iz Aten v Carjigrad prihodnji ponedeljek.

Iz *Durbana* se poroča v London: Dinizulu in Undabuko stojita z 2000 vojaki pri Cezbushu. Transvaalska vlada je z nova zatrdila angleškemu gubernatorju Havelocku, da bo odločno zabranila združenje vstajnikov z rodóm Boernov.

Izvirni dopisi.

Iz *litijskega okraja* 5. avgusta. Dovolite mi, da poročam o srečnem vspehu, kateri je imel moj dopis o cesti iz Litije in Šmartna v Polšnik.

Načelnik cestnega odbora je blagovolil ga na znanje vzeti, veselil se, da sem ž njim enakih misli in koj pritrdil: naj vse pri starem ostane. On ima namreč ravno tako veliko spoštovanje do starinskih spominkov kakor jaz.

Urno je sporočil na vse dotične kroge, naj se obravnave o popravi ceste ustaviijo. Naročitev vodnih sesalk iz Viličke se je preklicala. In Vi, gospod

in pozneje k sodniku, vendar jetnika še niso izpustili. Toda obravnava se je hitro vršila. Ker je bil grad komaj četrť ure od sodišča, preiskavali so lahko takoj. Spoznali so, da je srnjak ubit s kroglo. Sedaj namreč le s krogliami streljamo na večjo zverino. Puška Martinova pa ni bila kaj pripravna za kroglo. Eden hlapcev je tudi spoznal dvocevko kot lastnino Dantejevo. Ko so pa lovca klicali na odgovor, ga niso našli nikjer, pač pa zapazili velik nered v njegovi sobi. Sklepali so iz tega, da je on v naglici svoje hitro pobral in izginil. Ker je tako glavne priče manjkalo, oprostili so Martina.

Lepo je bilo od našega kneza, da je poklical mladeniča k sebi in mu prijazno podal rokó. Višji gospodje težko priznajo, da so se katerikrat pre-naglili. Kneginja je celó po Marjeto poslala ter ji voščila srečo, da je ona največ pripomogla k ženitovemu oproščenju. „Saj me povabiš na ženitovanje?“ smehljaje pristavi.

Šivilja v zadregi ni vedela, kaj bi odgovorila. Štiri tedne pozneje bil je Martin s svojo ženo in staro materjo že kar vdomačen na grajski žagi.

Kedar me pelje pot mimo, vselej pogledam k priprosti družini. Veseli me posebno, ker mladi žagar z bolešno ženico tako lepo ravna, kot bi bila mu mati. — — —

Sedaj pa gospodje na noge, če hočemo danes še kaj dobiti!“ konča g. nadlogar.

vrednik, ker ste moj dopis priobčili, in jaz, ker sem ga spisal, bova imela srečo, voljena biti kot častna izvanredna člana litijskega cestnega odbora. Če tudi tega spisa ne vržete v vredniški koš, naji doleteti še večje veselje. Eden bo voljen častnim načelnikom, drugi častnim podnačelnikom. Kmalu dobiva diplomo. Umna glava je iznašla primeren grb zanja: „Spodaj čoln in zgoraj narobe obrnen voz“. Jaz dobim vrh tega službo cestnega nadziralca. Plače na leto 365 dni ter solučno gorkoto in luč od jutra do večera prosto. Plačevalo se mi bo v dveh obrokih, 1. aprila in o sv. Miklavžu, ali kakor se prikrajšano v latinščini piše o sv. Nikoli.

Po obrazu grba na najinih diplomih bom dal jaz voziček napraviti. Kako bo prijetno potovanje! Kadar bo plaval čolniček počival bo voziček, in kadar bo drdral voziček, sušil se bo čolniček.

Ugibam še, kam bom sanke dejal pri vozu za zimo, kadar bo po cesti led? Toda zdaj imamo še poletje, dokler jih bo treba rabiti, mi bo menda vže dobra misel prišla.

Za zdaj se mi najbolj umestno zdi, vsako krivino na eno stran djati, bo ob enem za ročo, za katero bi se prijel, kadar bi se hotel prevrniti voziček ali pa čolniček.

Prihodnje leto se popeljem s tem vozičkom v Pariz na prekucijsko razstavo. Prepričan sem, da bo naredil večjo vozno prekucijo, ko je bila politična leta 1789.

Moja vozna naprava bo obvarovala svet za veliko časa političnih prevratov. Ako se povsod sprejme, bodo imeli obrtniki zadosti zaslužka z napravo novih vozov, in drugi delalci s kopanjem in napeljevanjem vodá na ceste. Postopači in prosači bodo pa le tisti še, ki znajo plavati.

Moja prva vožnja bo pa, to se že samo ob sebi umé, po naši cesti. Vas, gospod vrednik, že zdaj vabim. Pripeljite tudi kakega svojega prijatelja, recimo Sviftijanca.

Na svidenje torej v zdravnikovih toplicah pri Maljeku. (Opazka pisatelja k besedi Maljek: Na vsakem koncu naše najlepše ceste so Argonavti postavili hiše za spominke. Prvi so rekli Maljek, etimologično speljano od latinske: Malum. Drugi so ime dali Pasjek. Malum je takrat pomenilo: Dobro; Pasjek pa Lepo. V teku časa ste dobili ti dve besedi ravno nasprotna pomena.) Nekdo.

Iz *górenje savinjske doline*, 7. avgusta. *)

„Zagorski zvonovi premilo pojó.“

Ni še dolgo, kar je naša krasna dolinica slavila gospodov dan v beli obleki radosti in veselja. Redka slavnost, lepa slavnost, in sicer tem lepša, čim skladnejša je skupnost, jedro veselega, živahnega gibanja. Kako pa bi ne bilo harmonično veselo gibanje pri znotranji in zunanji radosti? Kdo ne pozná lepote górenje savinjske doline, kdo bi ne občudoval nje krasne narave, kdo bi ne čislal nje veselih prebivalcev? Tisočerno zahvalo naj pošljejo dan za dnevom prebivalci prekrasne dolinice k prestolu Najvišjega, ki je našo milo slovensko zemljo s tako lepoto, s tako divnostjo narave obdaril. A s krvavimi črkami pisana je zgodovina njene preteklosti. Prihruli so divji pagani v zeleno dolinico, požigali, morili in odvedli, kar niso na mestu pokončali. Le redki je bil, ki je, skrivaje se v gorskih duplinah, rešil si življenje. Oropali so cerkve, pokončali blagostanje ubozega naroda, ječečega pod strašnim jarmom krvoločnega Turka. A njega strašni čin je zacelila blagodejna roka Vsemogočnega, kakor hladilni lek pekočo rano, in glej — kjer je nekdanj polumesec brez vsega usmiljenja pustošil plodno raván, kjer se je nekdanj valil dim v neprozornih skupinah proti nebu, kjer je nekdanj kraljeval žig in krik, tam je zdaj najlepša dolinica naše ozke slovenske domovine, zelenega Štajerja. Tam kjer je v tužni preteklosti bistra hči solčavskih planin, rajska naša Savinja krvava tekla, žalostno pluskaje ob obrežje, na katerem je tlačén trpin britko zdihoval pod turškim jarmom, tam se zdaj v mavričnih barvah blesteče zlatorumeno solnce v glasnošumečih valovih bistre reke, tam je zdaj rajska raván, plodna dolina, daleč tja čez ozke meje naše slovenske zemlje sloveča Savinjska dolina. Posebno lepa pa je naša dolina v górenjem delu. „Temná zelen planinskih trav — In vedra višnjevost višav“, skalnatih višav solčavskih plešcev, po dolini pa srebrnosvetli valovi bistre reke, vijoči se kot zelenomodri trak med zelenjem, zbudé v srcu opazovalca in ljubimca „božjih čud v narave

*) Ustrežete!

Vred.

poludne pri knezu in okoli enajste ure šla je z dvema možakoma od sodišča v goro.

Ko je Dante to slišal, ni nič kosil. Natihoma se je zmuznil iz družinske sobe ter šel na višino nad gradom. Premišljuje dolgo časa, kaj bode, ako res puško dobé. Da je nabita in še ne izstreljena, dobro vé. Vse bi se še dalo izviti, ko bi le šivilje ne bilo zraven. Drugi bi se posebno ne trudili resnici priti na sled, in njemu kot graščinskemu lovcu gre vera. Pa ženski obljubi zakon, ona se ne ustraši nobenega truda, naj tudi obrabi vse podplate. Na vsak način sem izgubljen, ako se jim le posreči dobiti Martinovo puško. Tako je sklepal naš Dante pod košatim gabrom nepremično gledajoč tje v gore proti skalovju.

Okoli tretje ure popoldne res zapazi po znani stezi navzdol tri osebe. Ne razloči pa še, so le samo moški ali tudi kaka ženska, ker pa vidi, kako urno eden hiti navzdol in druga dva bolj počasi daleč za njim korakata, sodi, da prva oseba ni drugi kakor Marjeta. Urno jo ubere tudi on v stransko poslopje, kjer je imel stanovanje. Naglo poveže svoje imetje in odnese na višino pod gaber. Kmalu spozná komisijo, o kateri je družina govorila. Eden možakov nosi na rami puško. To mu je dovolj. V gradu več ne more obstati. Gré v gozd, in od tistega časa ga ni nobeden več opazil v naši okolici.

Akoravno so prinesli Martinovo puško v grad

krilu* pobožna čutila veselja in občudovanja božje vsegamogočnosti, kakor tudi čutilo notranje molitve.

A dolina je tem mikavnejša, čim bolj se bliža popotnik naravnim braniteljem domovine, solčavskim velikanom. Zdaj ti splava oko na planinski pašnik, zdaj na snežno višino, zdaj na prijazen, z belo cerkvico okrašen holmič, zdaj zopet na zeleni hribček. In v krilu te lepote vršila se je dné 22. pr. m. prav lepa slavnost.

Ne daleč od Mozirja, tam kjer se združite dve planinski sestrici, rajska Savinja in deroča Dretja, stoji osamljen hribček, pokrit z zidanim pokrivalom, s slovečim samostanom.

V znožji stoji grad Vrbovec, lastnina premil. knezoškofa ljubljanskega in sicer ravno na otoku, pri iztoku Dretje v Savinjo. Čez most privede te pot do hribčka, obraslega krog in krog z zelenjem. Po kamnitih, semtertje se vijočih stopnjicah, katerim delajo hladno senco stare, košate lipe, prispeš mimo zidanih kapelic na vrh do samostanske cerkve. Samostan je precej obširen, cerkev srednje velikosti z dvema stolpoma in velike lepote. Na zahodni strani samostana odprè se ti svet proti severovzhodni in zapadni strani. Pred sabo slišiš glasno Savinjo, za sabo imaš samostan in v zatišji samostanskem prav mikavno z zelenimi bukvami obrasel hrib.

V tej mikavni okolici, na tem rajskem hribčku in v tej samostanski cerkvi praznovala se je dné 22. pr. m. nova sv. maša, katero je daroval č. g. novomašnik Franc Lekše. Minolo je že petdeset dolgih let, odkar se ni več darovala nova sv. maša na altarju Matere Božje v nazerski cerkvi, kajti redovnikov je iz te okolice kaj malo ali nič, svetni duhovniki pa, katerih je precejšnje število iz naše gorenje dolinice, imajo primicije navadno vsak pri svoji farni cerkvi, in od tega pravila krenil je naš g. novomašnik v hvaležno zahvalo preč. gg. očetom, ki so v gmotnem oziru pospeševali njegove študije.

Imenovani dan bil je dan splošnje radosti in veselja. Vse je kazalo radostno lice, narava in prebivalci. Vihrale so trobojnice na ozaljšanih drevesih, gromeči strel je pretresal zrak in odmeval po hribovji in lesovji in iz visokih lin dveh zvonikov glasil se je milo zvonjenje samostanskih zvonov. Oko imelo je pred sabo podobo mrgolečega mravljišča, kjer se vse giblje, vse mrgoli nebrojnega ljudstva.

Obilno število belooblečenih družic, za njimi č. g. novomašnik s stariši in sorodniki in konečno nebrojna množica, ki se je z radostnim obrazom in kipečim srcem vdeležila spreveda, napravili so na opazovalca od daleč kaj prijeten vtis. Do vrhunca pa so priklopala čutila, ko so ljubljene naše gorenje dolinice, preč. g. špiritual Hribovšek, na leci z ognjevitimi besedami v kratkih potezah narisali zgodovino samostana, oziraje se na žalostno preteklost, ko se je preganjalo vse, kar je bilo rimskokatoliško, posebno pa redovno. Veliko samostanov, kjer je blagodarna roka dobrosrčnih in za bēdo vernega ljudstva vedno čutečih redovnikov delila dobra dela v dušnem in telesnem oziru, izginilo je z zemeljskega površja, zgrudilo se je v prah, pepel; a naš prijazen hribček obdržal je svojo lepoto, okolica svojo zaslombo in verno ljudstvo duševno in gmotno podporo. Bil je in je še vedno naš samostan nerazrušljiva trdnjava gorenje savinjske doline. In tudi omenjena slavna nova sv. maša je delo preč. g. gvardijana, ki so č. g. novomašniku z izdatno podporo pripomogli. Na mnoga leta!

Iz blejske okolice, 5. avgusta. (Konec.) — V Zaspu bil je 26. dan pretečenega meseca odločen za kanonični obisk in delenje sv. birmo. Milostljivi došli so tedaj 25. pr. m. zvečer iz Radovljice v našo okolico v družbi preč. gosp. kanonika Kar. Kluna in tajnika čast. gosp. dr. Jos. Lesarja. Ljudstvo jih je povsod radostno pozdravljalo in kleče sprejemalo njihov blagoslov. Da se je od vseh strani razlegal strel iz topičev, kar samo ob sebi se razume, kajti na deželi si skorej veselega praznika misliti ne moremo, ako ni na bližnjem griču pri župni cerkvi postavljena dolga vrsta malokaliberskih topov, kateri daleč na okoli naznanjajo, da se v župnji nekaj posebno veselega vrši.

Pri vходу v Zasip sprejel je došle čast. gosp. župnik z odličnimi župljani in šolsko mladino. Drugi dan vršilo se je cerkveno opravilo po navadnem redu. Milostljivi imeli so prelep govor o sv. Ani, postavljajoč jo v vzgled krščanskim družinam. Ljudstva in birmancev se je tudi iz sosednje grajske župnije mnogo zbralo. Med zbranimi duhovniki videli smo slovečega učenjaka P. Henr. Deniffle-ja,

subarhivarja vatikanske biblijoteke. Med botrami imela je prvo mesto visokorodna kneginja Cam. Windischgrätz-ova, katera je priprosti deklici jednega svojih služabnikov birmo vezala. Popoldne po obedu podali so se milostljivi na Bled, ter so s svojim pohodom najpoprej počastili preč. gospoda dekana Josipa Razboršeka, zatem visokorodno družino Windischgrätz-ovo.

V Gorje došli so milostljivi knezoškof ob 1/2 8. uri zvečer. Pred hišo gosp. Vinc. Černe-ta, kateri nam je tudi, kar naj pohvalno omenim, prekrbel vse potrebne napise, stal je res prav mojsterski izdelan slavolok, kakoršne smo videli le o prihodu cesarjevem na Bledu.

Tukaj bili so zbrani udje bralnega društva z zastavo, občinski odbor, na čelu gosp. župan Jak. Žumer v narodni opravi, šolska mladina z gosp. nadučiteljem in gospodičino učiteljico, duhovščina in velika množica župljanov. Dolga vrsta belooblečenih deklic držala je nad 40 metrov dolg venec v rokah, kar je bilo prevzvišenemu tako všeč, da so njihovo pridnost takoj pohvalili. Ko so pod slavolokom knezoškof od belooblečene šolarice velik šopek planinskih cvetlic blagovoljno sprejeli ter so jih zbrani spoštljivo pozdravili, podali so se v prelepo razsvetljeno cerkev Najsvetejše počastit. — Koj na to bila je razsvetljava z umetelnim ognjem, kakoršna bi bila čast delala marsikateremu mestu, ne le priprosti gorski vasi. Na zvoniku svetili ste se veliki črki J. M.; šola in „Gorjanski dom“ bila sta razsvetljena z nešteti raznobojnimi balončki ter sta imela primerne transparente. Prevzvišeni so si vso razsvetljava natanko ogledali ter se s tem in onim prav prijazno pogovarjali, tako da ljudje sedaj ne morejo prehvaliti njihovega ljubeznjivega obnašanja. — Drugi dan vršilo se je cerkveno opravilo prav slovesno, zbralo se je namreč od blizo in daleč 12 duhovnikov.

V svojem govoru zahvaljevali so se milostljivi župljanom za prelepi sprejem. Rekli so, da vse, kar so njim na čast priredili, časti v prvi vrsti župnijo gorjansko. Priporočali so jim otroško vdanost in pokorščino do preč. gosp. župnika-zlatomašnika ter so nadaljevali svoj govor „o potrebi molitve“.

Popoldne vrnila sta visokorodni knez E. Windischgrätz in preč. o. Hen. Deniffle knezoškofu večerajšnji obisk. — Tudi ta večer so v Gorjah prenočili ter so drugo jutro ob 1/2 6. uri odšli peš skozi lepo okrašeno vas Krnico in čez Pokljuko na Koprivnik.

Ločili smo se od njih s srčno željo, da nam jih previdnost božja tako čvrste in krepke, kakor so sedaj, v blagor škofije ohrani še mnogo let.

Dnevne novice.

(Nj. veličanstvo) presvetli cesar poslal je Nj. prevzvišenosti knezu in škofu lavantinskemu o zlati sv. maši nastopno brzojavno čestitko: „O Vaši zlati sv. maši čestitam Vam k zadovoljnosti, s kojo se morete ozirati nazaj na 50letno izvrstno delovanje svoje. Bog Vas ohrani v neoslabljeni moči še mnogo let Vaši uspešni delavnosti kot duhovnika, državljana in knezoškofa. Moja posebna naklonjenost in moje priznanjespremlja Vas tudi v prihodnje. Franc Josip“.

(Odlikovanje.) Preč. g. F. Kosar, korar stolne cerkve v Mariboru, prejel je od sv. Očeta, Leona XIII., naslov Njih hišnega prelata.

(Z zlatim križcem za zasluge) je odlikoval presvetli cesar gozdarja g. Franca Binderja v Javorniku za vspešno več ko petdesetletno delovanje njegovo.

(Prvotne volitve za velikovski okraj) so se vršile te dni ter se nam iz Celovca o izidu naslednje poročila: Velikovški okraj šteje vseh volilnih mož 112; za absolutno večino je torej potrebnih 57 glasov. Voljenih pa je našincev v Prevaljah 13, na Bistrici 5, v Libučah 5, na Blatu 4, v Možici 2, v Kapli 7, pri Jezeru 2, v Doberli vesi 6, v Djekšah 4, v Grebinju 6, v Ovbrah 5, v Pustrici 1, v Tolstem vrhu 4, v Švabeku 1, v Galiciji 3, v Klobasnici 3, v Škocijanu 3, v Rikarji vesi 4, v Žitari vesi 4. Imamo tedaj 82 glasov, in naša zmaga je gotova. Sreča je, da so naši po hudi borbi s 85 proti 82 glasom zmagali v Prevaljah z vsemi 13 zaupnimi možmi. — Nasprotniki so po dosedanjih poročilih dobili v Šmarjeti 7 glasov, v Tinjah (!) 2 glasa, v Libeličah 5 glasov, v Črni (!) 4 glase, v Guštanji 2 glasa, v Grebinji 1 glas, v Ovbrah 1 glas, v Pustrici 2 glasa, na Rudi 4 glase in v Velikovu 2 glasa. Po teh dokaj zanesljivih poročilih

soditi, bo dobil naš kandidat, gospod Gregor Einspieler, 82 glasov, nasprotnika Plešivčnik p. d. Tempohar in baron Helldorf pa oba skupaj 30 glasov. Baron pa bo najbrže že prej umaknil svojo kandidaturo, da se izogne blamaži. Živel! vrli naši slovenski volilci! Le vedno tako hrabro naprej!

(Za slovensko šolo) sklenil je trg Št. Jurij, ena največjih občin celjskega okraja, potrebne postavne korake. Občina ima dve šoli: v trgu četverorazrednico in na Proseniškem enorazrednico. Dotične vloge so že pri deželnem šolskem svetu v Gradci, oziroma naučnem ministerstvu na Dunaji. Slava narodnemu trgu!

(Kratko, a lepo zahvalnico) na mnogovrstne izjave povodom zlate sv. maše svoje razposlal je prevzvišeni gosp. knez in episkop mariborski, dr. Jakob Maksimilijan Stepischnegg. Ista slova v tiskanem izvirniku tako-le: Venerabili ac Per dilecto Clero dioecesis Lavantinae Salutem a Domino. Jam occasione peracti a me anni vigesimi quinti muneris episcopalis elapso mense Januarii anni currentis, fratres carissimi, vota vestra mihi obtulistis. Denuo hodie, mihi jubilaum sacerdotale semiseculare, id est memoriam istius diei celebranti, quo ante quinquaginta annos ad S. Presbyteratus Ordinem promotus fui, gratulabamini, partim praesentes partim literis scriptis. Imo dona quoque eximia mihi de largitate vestra dedistis, — praepimis calicem aureum cum patena aliaque ad celebrationem s. missae et cultum divinum necessaria suppellectilia. Gratias Vobis ago, fratres carissimi, ex animo: Reverendissimo Capitulo Ecclesiae meae Cathedralis, et ceteris omnibus et singulis, qui quocunque modo ad augendam solemnitatem Jubilaei mei contulistis. Non quod aurum vel argentum concupiverim, sed ideo me gaudio maximo affecistis, quod persuasionem et fidem meam confirmastis, nos inter, scilicet me episcopum et vos coadjutores meos, revera vigere unitatem sinceram et mutuum amorem, prouti decet ministros divini magistri, orantis pro nobis quoque „ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te“ (Joannes 17, 21) et juxta monitum s. Apostoli scribentis: „Super omnia caritatem habete, quod est vinculum perfectionis“ (Coloss. 3, 14). „Calicem salutaris“ libens accepi, quem dedistis mihi. „Invocabo nomen Domini“ super Vos in s. sacrificio missae, ut Deus Optimus Maximus sospites Vos conservet et incolumes usque ad senectam longaevam, et post fideliter exantlatos labores recipiat Vos in aeterna tabernacula sua. — Marburgi, 2. Augusti 1888. Jacobus Maximilianus, episcopus.

(Premeščenje.) C. kr. sodniški pristav v Kozjem, g. dr. K. Gölingsheim, je premeščen v Celje; na njegovo mesto pride g. J. Kronvogel, doslej c. kr. avskultant pri sv. Lenartu.

(† General usmiljenih bratov) o. Johannes Maria Alfieri umrl je 3. t. m. v Rimu. Novi general tega reda je sedaj o. Gasser, bivši provincijal v Gradcu.

(Mariborski pešpolk št. 47) odšel je včeraj zjutraj ob 6. uri iz Maribora k brigadnim vajam v Gradec, kamor pride kasneje — po vajah — v posadko.

(Novi poveljnik tretjega vojnega kora), general topništva baron Schönfeld, pripeljal se je v torek opoldne v Gradec. Prepovedal si je brzojavno vsak slovesen in uraden sprejem na kolodvoru. Vsled tega sprejel ga je samo njegova „desna roka“, načelnik generalštabnega oddelka podpolkovnik Lukič ter se je odpeljal z njim k „Slonu“, kjer so se mu nekoliko pozneje privatno vsi graški generali in samostojni poveljniki poklonili. V sredo dal si je vse generale in štabne častnike uradno predstaviti ob vodstvu podmaršala Schöningerja.

(Ogenj) je minóli torek zvečer v Zalogu pri Cerkljah uničil dvema posestnikoma vsa, dvema pa gospodarska poslopja. Jednemu je zgorelo tudi šestero goveje živine in dva konja. Trije pogorelci so bili zavarovani.

(Smodke bodo zopet cenejše,) kakor se iz Budimpešte poročila, kajti vsled zvišane tarife za smodke, skrčili so se zdatno tudi dohodki državne blagajnice, kar je pa merodajne kroge prisililo, da se vrnejo zopet k prejšnjim cenam, kar se bo neki kmalu zgodilo.

(Mestni zastop idrijski) sklenil je jednoglasno v svoji seji prirediti slavnost v praznovanje štiridesetletnice vladanja našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. na rojstni dan Nj. veličanstva.

t. j. dne 17. in 18. avgusta 1888, s sledečim sporedom: Dne 17. avgusta. 1. Ob 1/2 8. uri zvečer v c. kr. rudniškem gledališči slavnostna predstava: „Marijana“, slika iz ljudskega življenja v petih dejanjih. Konečno „tableaux“ avstrijskih ljudstev v narodnih nošah z alegorično Avstrijo na čelu, pevaje pred podobo Nj. Veličanstva cesarsko pesem. 2. Ob 1/2 9. uri zvečer razsvetljava z zastavami okrašenega mesta. Po predstavi: 3. „Mirozov“ rudarske godbe s spremljevanjem oüdelka rudarjev z jamšarčami. Na glavnem trgu se godba ustavi ter igra tri točke. Med posameznimi točkami poje čitalniški zbor združen s pevci „Bralnega društva“ dva komada. Dne 18. avgusta. 4. Budnica c. kr. rudarske godbe ob 5. uri zjutraj in streljanje iz topičev 101krat. 5. Ob 10. uri dopoldne slovesna sv. maša, katere se vdeležijo v paradi c. kr. rudniški, sodnijski, gozdarski in davkarski uradniki, društva z zastavami itd., rudarji in rokodelci v svojih uniformah. 6. Po slovesni sv. maši defiliranje pred šolskim splotjem in potem malo okrepčevalo v pivarni pri „Črnem orlu“. 7. Točno ob 1. uri banket v pivarni pri „Črnem orlu“; pri banketu svira c. kr. rudniška godba. Skupni obed (jedila brez pijače) stane za osebo 1. gld. — Banketa naj se blagovolijo vdeležiti mnogoštevilno tudi dame. 8. Ob 4. uri popoldne je ljudska veselica s tem vspešdom: a) Koncert c. kr. rudniške godbe. b) Streljanje na dobitke. c) Kegljanje na dobitke, serija stane 20 kr. d) Razne igre za mladino. e) Slavnostni govor gosp. šolskega vodje J. Ingliča. 9. O mraku umetelni ogenj. — Opomba. Kdor izmed vnanjih gostov se hoče vdeležiti skupnega obeda, naj se blagovoli najkasneje predvečer dne 17. avgusta takoj po dohodu v Idrijo oglasiti zaradi vstopnice pri g. Franju Lapajnetu, trgovcu v Idriji. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Umrl) je dne 6. t. m. po kratkem bolehanju v 55. letu dōbe svoje v Schwarzenbergu na Tirolskem umirovljeni podpolkovnik g. pl. Garzarolli. Pokojnik imel je več odlik; truplo njegovo položili so v sredo v Inomostu v rodbinsko rakev k večnemu počitku.

(Mnogo rimskega denarja) izkopali so te dni v Celji delavci kopaje temelj za novo šolo.

(Plov razbit.) V petek dopoldne utrgal se je plov z drvi na Dravi v Mariboru in je plaval po deroči reki. Na plovu so bili štirje možje v smrtni nevarnosti, ker nijeden ni znal plavati. Pri Šternovem mlinu trešči plov ob zapreke ter se ga tretjina razbije, drugi dve tretjini ste pa obstali, vsled česar je bilo mogoče možem rešiti se.

(Hud veter in mrzlo vreme) imeli so v Gradci od sobote pa do včeraj, da je vse v jesenski obleki hodilo. Včeraj je veter potihnil. Po gorenje-štajerskih planinah je vse belo snega!

Raznoterosti.

— FZM. Kuhn in njegov stričnik Ko je bil Kuhn še generalni major in najstarejši poveljnik posadke, obiskal ga je nekega dne njegov stričnik, mlad poročnik, ki je ravno zapustil akademijo Dunajskega Novega Mesta. General je bil svojemu stričniku jako naklonjen, tem bolj so bili častniki posadke iznenadeni, ko je tretji dan po prihodu mladega častnika izdal Kuhn povelje, ki je nalagalo stričniku njegovemu 24 ur zapora, ker se pri njem ni službeno oglasil, da je prišel na odpust. Mladi častnik je nameraval ostati 6 tednov pri svojem „ljubem“ stricu, toda po prestanih 24 urah je zapustil s čako in vojaškim pasom „gostoljubno“ hišo svojega strica in mesto; to je bilo po mnenju gospoda generala tudi „popolnoma v redu.“

— Največji kolodvor na zemlji je v Pancrasu (London). Dolg je 700 črevljev, 243 črevljev širok in visok 100 črevljev ter pokriva deset oralov zemlje.

— Ledenica. Neki gostilničar naročil si je pri kleparju umetno ledenico za 400 gl. Srce mu je veselja utripalo, ko so njegovi gostje občudovali krasno delo. Toda ta radost je trajala le malo časa. Pivo se je v njej skisalo, meso je začelo smrdeti. Razjarjen je hitel krčmar h kleparju ter zahteval svojih 400 gl. nazaj. Ta seveda o tem ni hotel ničesa vedeti — pravda se je pričela. Odvetnik kleparjev je temu svetoval, naj si vendar osebno še enkrat ogleda ledenico. Krčmar ga je togotno sprejel, rekoč: „Le oglejte si svoje sleparsko delo!“ Klepar zleze molče v ledenico, toda v tem trenutku skoči tudi že in nje, kakor bi ga bil pičil gad, ter zavpije nad krčmarjem: „Gospod, v ledenici ni bilo do danes še koščka ledu!“ — „Kaj pa“, odgovori mu krčmar, „400 gl. plačam in pa še led naj kupujem! Kje je pa potem umetnija!“

Izdajatelj: Matija Kolar.

Telegrami.

Belgrad, 9. avgusta. Kraljica Natalija je priznala pristojnost tukajšnjega konzistorija. Njenim zastopnikom je bil imenovan Piročanac.

Sofija, 10. avgusta. Roparji so včeraj izpustili vjetnike, ki bodo danes prišli v Belovo. Nedavno so bajé zopet vjeli nekega fotografa.

Rim, 9. avgusta. „Diritto“ poroča, da je izrekel cesar Viljem željo, naj bi ga takoj po povratku iz Rima obiskal kralj Humbert v Berlinu.

Javno vprašanje.

V vseh do sedaj izšlih številkah „OBRTNIKA“ je kritika zaradi oddaje kamnoseškega dela pri zgradbi nove mestne šole, in to v taki obliki, kakor da bi bila iz mojega peresa. Ker pa jaz kot bivši ponudnik do sedaj še besedice nisem izpregovoril o dotičnem sklepu mestnega sveta, prašam, kdo je poverjen v mojem imenu delati prepir in mi takó nakopavati sovražnike? Če hočem kritikovati, storil bodem to le takó, da se ob enem lastnoročno podpisem.

Vinko Čamernik,
kamnoseški mojster.

(1)

Umrl so:

7. avgusta. Janez Gestrin, hišni posestnik, 56 let, Kongresni trg št. 5, pljueni edem. — Ana Baeker, brzojavnega uradnika hči, 1 mes., Marije Terezije cesta št. 24, božjast.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu		
7. u. zjut.	741.5	16.0	sl. szap.	jasno	
9. 2. u. pop.	741.0	24.5	sl. vzh.	del. jasno	00.0
9. u. zveč.	741.8	18.5		jasno	

Dopoludne jasno, popoldne nekoliko oblačno, zvečer jasno. Srednja temperatura 19.6° C., za 0.2° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)
10. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 80 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	82 „ 80 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 „ — „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 45 „
Akcije avstr.-ogerske banke	870 „ — „
Kreditne akcije	316 „ 30 „
London	123 „ 45 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleonid.	9 „ 77 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 81 „
Nemške marke	60 „ 20 „

Zahvala.

Za obile dokaze najsrčnejšega sočutja mej boleznijo in za mnogobrojno vdeleženje pri pogrebu dragega nam soproga, oziroma očeta, gospoda

JANEZA GESTRINA,

meščana, hišnika in barbarskega mojstra,

zahvaljujemo se najtopleje vsem prijateljem in znanecem, posebno pa prečastiti ljubljanski duhovščini, ki je tako velikim številu izkazala zadnjo čast nepozabljivemu ranjencu, slavnemu frančiškanskemu konventu, velespoštovanim oo. jezuitom in slavnemu obrtnemu društvu.

V LJUBLJANI, dne 10. avgusta.

Žalujoča rodbina Gestrinova.

Tujci.

8. avgusta.

Pri **Mitčcu**: K. vitez pl. Siegl inženir, z Dunaja. — A. pl. Jeziceki, rač. podčastnik, s Tirolskega. — Aleksander vitez pl. Zastavnikove, nadčastnik, iz Celovca. — Josip Crentzer, stotnik konjice, iz Celovca. — D. Studnička, profesor, s sinom, iz Prage. — J. Hartman, trgovec, iz Brna. — Chiesa iz Trsta. — Dr. Srepol, profesor, iz Zagreba. — Arnstein iz Gradca.

Pri **Stona**: Ogrinz, okrajni glavar, iz Maribora. — Dr. K. pl. Frey, nadčastnik, z Dunaja. — K. Peez, konzul, iz Mostara. — J. Kraus z Dunaja. — Jos. Schlunder, vikar, iz Gabrovice. — L. Bilickiewicz in Laski, tovarnarja, iz Gradca. — Fink in Leisgang, iz Monakovega. — Sieherle in Grüger iz Gorice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Mihael Bustia, učitelj, iz Trsta. — Karol Waupotič iz Litije. — Karol Wenitsch, posestnik, iz Trsta.

Pri **Avstrijskem caru**: Valentin Kolence iz Čemšenika.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17,

se priporoča velečastiti duhovščini za izdelovanje cerkvenih potrebščin naj-novejše oblike namreč:

Monstranc, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov, itd. itd. po najnižji ceni.

Tudi se pri njem stara cerkvena priprava v ognji pozlati, posrebrni in popravi.

Na blagovoljna vprašanja bode radovoljno odgovarjal.

Pošilja vsako blago dobro shranjeno in poštne prosto.

Staro orodje za popravo naj mi blagovolijo čč. gg. naročniki, pošiljati nefrankovano.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

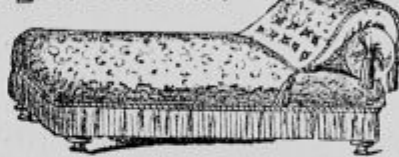
priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najhujše naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj-bolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popo-

no pozamenterijo, to je s čopli in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupeem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., zimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe

po mogoče nizkej ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobani zastonj in franko.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse 1,

v hiši društva.

Podružnica za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefplatz

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 30. junija 1887	frank.	97,872,236.55
Letni dohodki premij in obresti	„	18,678,393.10
Izplačitve za zavarovalne in rentne pogodbe, za zakupnine itd. v dobi društvenega obstanka (1848)	„	191,108,220.84
V zadnji dvajsetmesečni poslovalni dobi vložilo se je pri društvu za novih ponudb, vsled česar iznaša v dobi društvenega obstanka skupni znesek vloženih ponudb	„	58,038,225.—
	„	1,510,786,529.58.

Prospekte in druga pojasnila daje brezplačno

glavni zastop v Ljubljani

pri

Gvidu Zeschko-tu

Tržaška cesta, št. 3.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.